

ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲ

ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೆಲ್ಲ ನಂಬುವರು ... ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಂಶಯ ಪಡುವರು ... ಕೆಲವರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಸ್ವಯಂ - ಸೂಚನೆಯಂತೆ ನೋಡುವರು; ಇತರರು ಅದನ್ನು ಬಲವಾದ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯದಂತೆ ನೋಡುವರು; ಇನ್ನೂ ಇತರರು ಈ ಎರಡು ಅತಿರೇಕಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವರು. ಜನರು ಇಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವೊಂದನ್ನು ನಂಬುವರು ಬುದ್ಧಿಗಿಟ್ಟ ಭಾವನೆಂಬಂಥ ತಣ್ಣಗಾದ ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರದವರೆಗೆ ಅವರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಒಂದು ರೀತಿಯನ್ನು ರೂಢಿಸುವರು. ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಂಗಿಯು ತನ್ನಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸೇವೆಯೆಲ್ಲ ಒಂದು ಅಸ್ವತೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು - ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು. ಒಬ್ಬ ಸಭಾಸದಸ್ಯನು, ಕಠಿಣವಾದ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, “ಪ್ರಸಂಗಿಯೇ, ನನಗಾಗಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡು” ಎಂದು ಉಸುಲಿದನು. “ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ!” ಎಂದು ಪ್ರಸಂಗಿಯು ಹೇಳಿದಾಗ ಆ ರೋಗಿಯನ್ನು ಅಘಾತಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಿದನು. ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಇರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು! ಆಮೆನ್! ಸಮಾಜ ಕೂಟಗಳೆಲ್ಲ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವ ಹುರುಳುಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಬೇಸರಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಅವು ಒಂದು ಪರಿಣಾಮ ಮಾಡಬಹುದು - ಅವು ಮಾಡಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳೆಲ್ಲ ಜಡಲ್ಪಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಬಯಸಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು. ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಸಹಾನುಭೂತಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಅವನು ಎರಡು ನಿರ್ಣಾಯಕ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು: (1) ಅವನು ತನ್ನ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ಗಂಭೀರತೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸದವನಾಗಿದ್ದನು, ಮತ್ತು (2) ನಂಜಗಸ್ತ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೆಲ್ಲ ದೇವರಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಜಿಟ್ಟುಕೊಡಲಾರದವನಾಗಿದ್ದನು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದದ್ದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಮಾಂತ್ರಿಕ ವೈದ್ಯನ ಇಲ್ಲವೇ ಶಾಮಾನನ ಉಪಕರಣವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಪುರಾತನ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ದೇವರನ್ನು ... ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನನ್ನು, ರಕ್ಷಕನನ್ನು, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತದೆ! ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಶುಭಶಕುನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೊಲದ ಪಾದಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಲ್ಪಡಬಾರದು. ರೋಗಿಗಳು ವಿನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ಆದಾಗ್ಯೂ “ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ” ನಾನು ಮನಮರುಗುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಗೊಂಬೆಯಂತೆ ಮಾತನಾಡುವುದಾಗ ಬಾರದು, “ಓಟದ - ಮೇಲೆ - ಪ್ರಾರ್ಥನೆ” ಅಲ್ಲದೆ “ಜನ್ಮಹದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ”ಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ದೇವ ವಂಚನೆಗಾಗಿ - ಬಹಳಷ್ಟು ಗಂಡಾಂತರಗಳಿವೆ. (ನಾವು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಲ್ಲದೇವೆ!) ಅಲೆ ಕ್ಸಾಂಡ್ರಿಯದ ಕ್ಲೆಮೆಂಟನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು “ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಹವಾಸದಲ್ಲರುವುದು” ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ. “ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು” ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಡಿರಿ; ಅದರ ಬದಲು, ಮುಲಿದ ಹೃದಯದಿಂದ, ಜೀವಿಸುವ ದೇವರಿಗೆ ಜನ್ಮಹಮಾಡಿರಿ. ನಾವು ಒಬ್ಬಲಿಗೋಸ್ಕರ ಒಬ್ಬರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ (ಯಾಕೋಬ 5); ಹೀಗಿದ್ದರೂ “ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು”

ಬೇಡಿಕೆಯು ಅನೇಕ ಸಲ ದೇವರ ಪ್ರಸಂಗಿಗಳಾಗಿ ಕಾದಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ! ಹೌದು, ನಾನು ಅಸ್ವತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ (ರೋಗಿಗಳು ಒಂದು “ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಾಗಿ” ಕೇಳುವಾಗಲೂ ಸಹ). ಹೌದು, ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ (ಅವರು ಕೇಳದೇ ಇರುವಾಗಲೂ ಸಹ). ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಅಸ್ವತ್ರೆಯು ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಗದಲಿಸಲಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ರೋಗಿಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಪ್ರಸಂಗಿಗಳಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗಲಿ. ಅದು ರಹಸ್ಯ ಪಾಪವಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಇರುವ ವಿಶೇಷ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಸಹೋದರರು ಎಲ್ಲಾ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬಹುದು. “ಹಿರಿಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಲಿ” ಎಂದು ಯಾಕೋಬನು ಹೇಳಿದನು, “ಪ್ರಸಂಗಿಗಳನ್ನು” ಕರೆಯಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ದೇವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವದ ರುಜುವಾತು ನಮ್ಮ ಉನ್ನತ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಕಾರ್ಯಮಾಡಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೇವರು ಅಜ್ಞಾಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಜನರು ಗುಣಪಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ; ಇತರ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಜನರು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಸ್ವತ್ರೆಯ ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸುಲಭ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು: (1) ತೋರಿಸಿ ಕೊಡು, ಮತ್ತು (2) ಸುಮ್ಮನಿರು. ನೀನು ಅಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀ, ದೇವರು ಅಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. *ಅನಂದಪಡು!*

ದೇವರು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಬೇಡಿಕೋ, ಹುಡುಕು, ಮತ್ತು ತಪ್ಪು! ನಮ್ಮ ಹೆಜ್ಜಾದವರು ಅಸ್ವತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಡವಕ್ಕೆ ಸಿಬಿಗೊಡುತ್ತೇವೆ. ರೋಗವು ಬೆಡವದಿಂದ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲ! ವೈದ್ಯರು ದೇವರಲ್ಲ. ವೈದ್ಯರು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ದೇವರು ಗುಣಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕುಟುಂಬವು ಅತೀ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ರೋಗಿಯು ಗುಣಪಡಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ - ಆ ಮೇಲೆ ಕುಟುಂಬಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ. ಕುಟುಂಬದವರು ಬಲಹೀನರೂ ಹಫಮಾಲಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸಬೇಡಿರಿ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು “ಭಯಪಡಿಸುವ ಪೀಠವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.” ರೋಗಿಗಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ! ಆಮೇಲೆ, ದಾವಿದನಂತೆ, ಮರಣವು ಬಂದರೆ ದೇವರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಿ! ನಾವು ಯಾಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು? ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ! ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಅರ್ಥಮನಸ್ಸಿನ ಅನ್ವೇಷಕಳಿಗಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲ ಬಲಹೀನತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿ ದೇವರ ಬಲಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮಗವು ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಮಗುವಿನ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಜಂಭಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತನು ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ! ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ! ಅಜ್ಞಾನ, ವಿಗ್ರಹಾರಧನೆ, ಮತ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು *ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ!* ಅತಿ ಕಠಿಣವಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ. ಯಾಕೆ? *ಯಾಕೆಂದರೆ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ!* ನಿಮ್ಮ ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ ... ಅಷ್ಟೇ ಸಮನಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ತುದಿಗಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ, ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ!

ಕರ್ತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಮತ್ತಾಯ 6:9-13

“ಪರಲೋಕದಲ್ಲರುವ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೇ, ನಿನ್ನ ನಾಮವು ಪರಿಶುದ್ಧವೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಡಲಿ, ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ಬರಲಿ, ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವು ಪರಲೋಕದಲ್ಲ ನೆರವೇರುವ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಯೂ ನೆರವೇರಲಿ, ನಮ್ಮ ಅನುದಿನದ ಅಹಾರವನ್ನು ಈ ಹೊತ್ತೂ ದಯಪಾಲಿಸು. ನಮಗೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರನ್ನು ನಾವು ಕ್ಷಮಿಸಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು. ನಮ್ಮನ್ನು ಶೋಧನೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿಸದೆ ಕೇಡಿ ನಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ತಪ್ಪಿಸು. ‘[ಯಾಕಂದರೆ ರಾಜ್ಯವೂ ಬಲವೂ ಮಹಿಮೆಯೂ ಸದಾಕಾಲ ನಿನ್ನವೇ. ಅಮೆನ್]’ ” (ಮತ್ತಾಯ 6:9-13; ನೊಡಿಲಿ ಲೂಕ 11:2-4).

ಈ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ನನ್ನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ದೀನನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ದೇವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಭಾವ ತೋರಿಸುವುದು, ಆತನಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗಿರುವುದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಬಹುದು! ನಾನು ದೇವರನ್ನು ಅಲಸಬಹುದು! ದೇವರು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನುದಿನವೂ ಕಾರ್ಯನಿರತನಾಗಿರುವನು! ಈಗ ನಾವು “ಕರ್ತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ” ಬರುತ್ತೇವೆ. ನನ್ನ ಹೆನ್ನು ನಡುಗುತ್ತದೆ - ಇದು ಪರಿಶುದ್ಧ ನೆಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಕೆಲವರು ಮುಜುಗರ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ - ಅವರು ಹಾಗೆ ಯಾಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅದರ ಕರ್ತೃವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ; ಅದು ಆತನಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ - ಹೇತ್ರನಿಗೆ ಅಲ್ಲ, ಪಾಲನಿಗೆ ಅಲ್ಲ, ಗ್ರಂಥಕರ್ತನು ತಾನು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತನ್ನದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದನ್ನು ಓದಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ - ಅವನು ಅದನ್ನು ಬರೆದನು. ಅದನ್ನು ಹಾಡುವವರನ್ನು ಕೆಲವರು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹೆಚ್ಚು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ - ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹವನ್ನು ಹಾಡುವುದು ತಪ್ಪೇ?

“ನಮಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಸು” ಎಂದು ಶಿಷ್ಯರು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಯೇಸುವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದನು. ಆತನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಆತನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಧಾನವನ್ನು, ಒಂದು ಸೂತ್ರವನ್ನು, ಒಂದು ಆರಾಧನಾಕ್ರಮವನ್ನು, ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು, ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ - ಆತನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಈ ಚಿಕ್ಕದಾದ, ಸರಳವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ತತ್ವಗಳು ಇದ್ದವು. ಇದು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಯೇಸುವು ನಮಗೆ ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ. “ನೀನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಾಗ, ಹೇಳು” ಎಂದು ಲೂಕನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡುವುದು ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿದೆ (ಯೇಸುವು ಮಾಡಿದಂತೆ) ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು ಪರಿಶುದ್ಧಬರಹಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾದರಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾದದ್ದೂ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ತೊಟ್ಟಲಿನಿಂದ ಸಮಾಧಿಯ ವರೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತವಾದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ “ಐಚ್ಛು ಜಡಬಹುದೋ”? ಇದು ಅನುಭವದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ!

ಒಂದು ಅನಂತವಾದ ವಿಷಯವು (ಪ್ರಾರ್ಥನೆ) ಕೆಲವು, ಸರಳ ಪದಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಶೀರ್ಷಿಕೆ 23ರ ನಂತರ, ಅದು ಬೈಬಲನಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪಠ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತತೆಯು ಅಪಾರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಉದ್ದವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು (ಉದ್ದವಾದ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ) ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸೇರಿವೆ. “ಅವನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಶಾಂತ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉದ್ದವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಹೋದರನ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಗಮನಿಸಿದನು. ಕರ್ತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಒಂದು ನಿಮಿಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ:

- (1) ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗವು (ಅನುದಿನದ ರೋಜ್ಜಿ) ದೈಹಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುತ್ತದೆ.
- (2) ಎರಡನೆಯದು (ಕ್ಷಮಾಪನೆ) ಸಾಂಬಂಧಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ.
- (3) ಮೂರನೆಯದು (ಶೋಧನೆ) ಆತ್ಮಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಆಳವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಬಹಳ ಸರಳವಾದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೈಬಲನ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಸರಳತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತವೆ. ವಿವರವಾದ ಪದಸಂಗ್ರಹ ಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಉದ್ದಕತೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ -
 ಅದು ಎಷ್ಟೋ ಉದ್ದವಾಗಿರಬಹುದು.
 ಅದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ -
 ಅವು ಎಷ್ಟು ಇರುವವು.
 ಅದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಪದಗಳಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ -
 ಕೇಳಲು ಎಷ್ಟು ಆನಂದ.
 ಅದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಭಾಷಣ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ -
 ಅವು ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಪಡಿಸುವವು.
 ಅದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಎತ್ತರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ -
 ಅವು ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುವವು.
 ಅದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಅಗಲವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ -
 ಅವು ಎಷ್ಟು ದೂರ - ತಲುಪುವವುಗಳಾಗಿರುವವು.
 ಆದರೆ ಅದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಬಲವಾಗಿರುವುದು
 ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಲಿಯಾಗಿರುವ ಹೃದಯದಿಂದ!

ಮಾದರಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದದ್ದಾಗಿರುವುದು - ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದದ್ದಾಗಿರುವುದು. ಸರಳವಾದದ್ದೂ ಚಿಕ್ಕದಾದದ್ದೂ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ವಿನಯವನ್ನು ಕೂಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರವಿದೆ, ಉಪಕಾರವಿದೆ, ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ, ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಿದೆ, ಕ್ಷಮಾಪನೆಯಿದೆ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿದೆ. ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲು ಅದು ಅಪಾರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ವಿಧಾನವಾಗಿರುವುದು. ಅದು ರೊಂದಿಗೆ ಪರಿಚಿತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತದೆ.

“ಪರಲೋಕದಲ್ಲರುವ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೇ”

ಅಲ್ಲ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಇರುವನೋ?

ಆತನು ತಿಳಿದಿರುವನೋ? ಜೋಪಾನನ ಮಾಡುವನೋ? ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸುವನೋ?

ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವನೋ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುವನೋ?

ಇದು ಮನುಷ್ಯನ ಬದಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿರುವುದು ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಯೇಸುವು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, “ಹೌದು!” ಎಂದು ಒಂದು ಪ್ರಭುತ್ವವುಳ್ಳ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೀನತೆಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ನಮ್ಮ ಗೌರವವು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗಲೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

“ತಂದೆ!” ಜಗತ್ತು ದೇವರನ್ನು ತಂದೆಯಂತೆ ಎಂದೂ ನೋಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯೆಹೂದ್ಯರು ಸಹ ದೇವರ ಪಿತೃತ್ವವನ್ನು ಇಡೀ ಯೆಹೂದಿ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಿದಂತೆ ಮಾತ್ರವೇ ನೋಡಿತು. ಒಬ್ಬ ವೈಯಕ್ತಿಕ “ದೇವರು - ತಂದೆ” ಎಂಬ ವಿಚಾರವು ಎಂದೂ ಯೋಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಯೇಸುವು ದೇವರನ್ನು ತಂದೆಯಂತೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 7:11, 12; ಲೂಕ 11:11-13). ಯೇಸುವು ದೇವರನ್ನು “ದೇವರು” ಎಂದು ಕರೆದ ಒಂದೇ ಸಮಯವು, ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ, ದೇವರು ಯೇಸುವನ್ನು ಹಾಕವಾಗ ಮಾಡಿದಾಗ. ದೇವರು “ತಂದೆ” ಎಂದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ 360 ಸಲ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರು ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರೀತಿಸುವ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ತಂದೆಯ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸ್ಮರಣೆಗಳೇ! ಮಾರ್ಣನ್ ಲೂಥರನು ದೇವರನ್ನು ತಂದೆಯಂತೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾರದವನಾಗಿದ್ದನು, ಯಾಕಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಶಿಶುವನನ್ನಿನ ತಂದೆಯಿದ್ದನು. ಅತೀ ದೊಡ್ಡ ಆಶೀರ್ವಾದವು ದೇವರು ತಾನೇ ಆಗಿದ್ದನು. ತನ್ನನ್ನು ಬಯಸದೆ ಒಬ್ಬನು ಕೊಡುವದನ್ನು ಬಯಸುವುದು ಸ್ವೇಹತ್ವಕ್ಕೆ ಅಪಚಾರಮಾಡುವಂಥದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದಂಗೆಖೋರ ತಪ್ಪಿಹೋದ ಮಗನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಹಣವನ್ನು ಬಯಸಿದನು, ಆದರೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನಲ್ಲ. ಹಶ್ಚಾತ್ವಹಪಟ್ಟ ತಪ್ಪಿಹೋದ ಮಗನು ಕೇವಲ ತಂದೆಯನ್ನು ಬಯಸಿದನು. ಪರಲೋಕವು ದೇವರು ಆಗಿದೆ! ದೇವರು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು! ಇದು ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡುವ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ದೇವರು, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಗುಲಿಯು, ಆ ಆರಾಧನೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆತನನ್ನು ನೋಡುವುದು ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ಆತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

“ಅಬ್ಬಾ!” ಯೇಸು ಮುಂದೆ ಹೋದನು. ತಂದೆಗಾಗಿ “ಅಬ್ಬಾ” ಎಂಬ ಅರಮಾಯ ಪದವನ್ನು ಆತನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು. ಯೆಹೂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯುವ ಮೊದಲನೆಯ ಪದಗಳು “ಅಬ್ಬಾ” ಮತ್ತು “ಇಮ್ಮಾ” - “ಡ್ಯಾಡಿ” ಮತ್ತು “ಮಮಾ” ಎಂಬವುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಯೇಸುವಿಗೆ ದೇವರೊಂದಿಗಿದ್ದ ಅತೀ ನಿಕಟತೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಫಾತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ! ಅದು ಅಷ್ಟು ಅಗಾಧವಾದದ್ದು, ಆದಾಗ್ಯೂ ಅಷ್ಟು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದದ್ದು ಆಗಿತ್ತು! “ಅಬ್ಬಾ” ಎಂಬುದರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಪದವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಯೇಸುವಿನ ಅದ್ವಿತೀಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು, ಅದ್ವಿತೀಯ ದೇವರ ಕುಮಾರನನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಸಂಬಂಧವು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಯೇಸುವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದನು (ನೋಡಿಲಿ ಗಲಾತ್ಯ 4:6).

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಅತೀ ಮೊದಲ ಕೊಡುಗೆಯು ದೇವರ ತಾನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ!

“ನಮ್ಮ ತಂದೆ.” ಯೇಸುವು ಲೋಕಕ್ಕೆ ದೇವರ ಅದ್ವಿತೀಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು - ಪ್ರೀತಿಸುವ ತಂದೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಅನ್ಯಜಗತ್ತನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಯೆಹೂದಿ ಜನಾಂಗವನ್ನೂ ಸಹ ಚಕಿತಗೊಳಿಸಿತು. ಯೆಹೂದ್ಯರು ದೇವರನ್ನು “ತಮ್ಮ ತಂದೆ” ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು, “ನಮ್ಮ ತಂದೆ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಯೇಸುವು ತಾನು “ದೇವರ ಕುಮಾರನು” ಆಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೆಲವು ಲೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಆತನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯೆಹೂದ್ಯರು “ಮೆಸ್ಸೀಯ”ನಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ “ನುಳ್ಳು ಕ್ರಿಸ್ತರು” ಅನೇಕರಿದ್ದರೂ ಈ “ಮೆಸ್ಸೀಯನು” ದೇವರಾಗಿರಬೇಕಿತ್ತು; ದೇವರಿಂದ ಬರುವ ವನಾಗಿರಬೇಕಿತ್ತು, ಅಕ್ಷರಶಃವಾಗಿ, ಯೆಹೂದ್ಯರು ಯೇಸುವು “ಮನುಷ್ಯಕುಮಾರನು” ಆಗಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದ ಆತನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಆತನ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕತೆಯು ಅವರ ಸಂಕುಚಿತತೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿತು. ಆತನು ಅವರಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಜೀವಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಸತ್ತನು. ಆತನು ಅನ್ಯಲೋಕದವರಾಗಿಯೂ ಸಹ ಸತ್ತನು! ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಈನತ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರದವರಾಗಿದ್ದರು. ಕರ್ತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾದ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಸ್ತಾವವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಮೂಲ್ಯ ಬೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, “ನಾನು” ಮತ್ತು “ನನಗೆ” ಎಂಬ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಾಮಪದಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. “ನಮ್ಮ ತಂದೆ” ಎಂಬುದು ಇಡೀ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಯೇಸುವು ಮೊದಲು ಬೋಧಿಸಿದ್ದು ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವಾತನೊಂದಿಗೆ ಬಿಶ್ವಾಸಿಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೆ” ಎಂದು ಹೇಳಲಿ” ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು. ತಂದೆಯ ಪಿತೃತ್ವವು ಮನುಷ್ಯನ ಸಹೋದರತ್ವವನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಲೂಕ 15ರಲ್ಲಿ ಹಿಲಿಯ ಮಗನು ತನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವಾಗ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲಾರನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ದೇವರನ್ನು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸಿಲಿ. ದೇವರ ಭಯಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ನಾಮವನ್ನು ಮಹಿಮೆಪಡಿಸಿಲಿ! ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸರ್ವಶಕ್ತ ದೇವರ ಸಾರ್ವಭೌಮತೆಯನ್ನು ಮಹಿಮೆಪಡಿಸಿಲಿ!

“ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ಬರಲಿ. ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವು ನೆರವೇರಲಿ”

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಅದು ಒಂದು ಶಿಷ್ಟ ಆಗಿರದೇ - ಅದು ಒಂದು ಸ್ವೇಹತ್ವ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೊಂದು ಅಭಿನಯವಾಗಿರದೇ - ಅದು ಒಂದು ಸಂಬಂಧವಾಗಿದೆ. ದೇವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಇಂದು ಹಲವಾರು ತಪ್ಪುಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ: (1) ಕೆಲವು ಜನರು ಅದನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಕೇವಲ ಕಡೆಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ - ಅದು ಹೊರಗೆ ದೊಬ್ಬಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. “ರಾಜ್ಯ” ಎಂಬುದು ತಿಷ್ಟೆಗೆ ಎನೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಇನ್ನೊಂದು ಬೈಬಲಿನ ಪದವಾಗಿದೆ. ಮನೋಬಿಜ್ಞಾನವು ಒಳಗಿದೆ: ದೈವಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೊರಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯ? ಅದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಿಲಿ! (2) ಇತರರು ಅದನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರ ಆಳಿಕೆ, ಸಿಂಹಾಸನ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಯಂತೆ ಜೀವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

“ದೇವರಿಗೆ ಹೇಳಲು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಇದೆ” ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತೇವೆ. “ದೇವರಿಗೆ ನಿನಗೆ ಹೇಳಲು ಕೆಲವೊಂದು ಇದೆ.” ಎಂದು ಯೇಸುವು ಗಮನಿಸಿದನು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅಶೀರ್ವದಿಸು ಎಂದು ದೇವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ್ದಾಗಿದೆ - ಅದು ಆತನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗುವುದಾಗಿದೆ! “ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವು ನೆರವೇರಲ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಲಿಯತಕ್ಕದ್ದು. “ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವು ಬದಲಾಗಲ” ಎಂದು ಅಲ್ಲ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದೆ. “ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವು ನೆರವೇರಲ” ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜೀವಿತನ ನಿಯಮವನ್ನು ಸ್ವಂತದಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಮರ್ಪಣೆಯ, ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಿಕೆಯ, ಮರಣದ, ತ್ಯಜಿಸಿಬಿಡುವುದರ, ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವಿಕೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಅಕ್ಷರಶಃ ಗುರಿಯು “ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವು ನೆರವೇರಲ” ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, “ತಂದೆಯೇ, ಪರಲೋಕದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಖಾಂತರ ನಾನು ಭೂಲೋಕವನ್ನು ನೋಡಲೇ?” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಸ್ವಯಂ ಸಮರ್ಪಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಶಿಷ್ಯತ್ವದ ಉಸಿರಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಆತನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ಮಗುವಾಗ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ! “ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವು ನೆರವೇರಲ.” “ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ಬರುವಾಗ ಮಾತ್ರವೇ” ಆತನ ಚಿತ್ತವು ನೆರವೇರಬಲ್ಲದು! ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು, “ದೇವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವು ಮಾಡಲ್ಪಡಲ” ಎಂಬುದಲ್ಲ. ಆದರೆ “ನನ್ನ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವು ನೆರವೇರಲ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಅಂದರೆ ದೇವರನ್ನು ಅರಸನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಒಂದೇ ಲೀಲೆಯ ಮನಸ್ಸಿರುವುದು, ಅದು ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ಧರ್ಮವು ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಸ್ಸಿನಂತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. “ನಮಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವಂಥದ್ದು, ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡ ತೀರ್ಮಾನದೊಂದಿಗೆ ದೇವರ ಇಡೀ ಚಿತ್ತವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ.” ಎಂದು ಜಾನ್ ವೆಸ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. “ನನ್ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಿಡಬೇಡಿರಿ ...” ಒಬ್ಬ ಕವಿಮಾಡಿದಂತೆ ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಎರಡು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು: (1) ನಾವು ಅಲಿಸಿದರೆ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಕೇಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಮತ್ತು (2) ದೇವರ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಯಾವುದೇ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು.

“ನಮ್ಮ ಅನುದಿನದ ಆಹಾರವನ್ನು ಈ ಹೊತ್ತು ದಯಪಾಲಿಸು”

ಧರ್ಮವು ಕೆಲವರಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. “ಅದ್ವಿತೀಯ ಧಾರ್ಮಿಕತೆಯುಳ್ಳವರು” ಭೂಲೋಕದ ಅಗತ್ಯತೆಗಳು ನಿತ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಿಶ್ರಿತಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅಚಾತಕ್ರೋಶಗಾಗುತ್ತಾರೆ. “ಅನೇಕರು ಭೂಲೋಕದ ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿದ್ದರೂ ಪಾರಲೌಕಿಕವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತಾರೆ.” ತಂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೂ ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವು ದೇವರ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಭೂಲೋಕದ ರೊಟ್ಟಿಯ ಕಡೆಗೆ ಕೂಡಲೇ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಎಂಥಾ ರಕ್ಷಕನು! ಎಂಥಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ! ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ರೊಟ್ಟಿಯು “ಅನುದಿನದ” ಎಂದೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯೇಸುವು “ನಾಳಿನರೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ”

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದು ರೋಟ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು - ಕೇಕ್ ಆಗಲಿ ಮಸಾಲೆ ಪದಾರ್ಥಗಳಾಗಲಿ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನ್ನವು ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಮಾತ್ರವೇ ಕೂಡಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಿತ್ತು. ದೇವರು ನಮಗೆ ಅನುದಿನವೂ ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಇದು ಗ್ರಹಿಸಲು ನಮಗೆ ಕಷ್ಟತರವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಯೇಸುವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯಂತೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿನವೂ ಬದುಕಿ ಉಳಿಯಲು ಹೋರಾಟವಾಗಿತ್ತು. ಸಮೃದ್ಧಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು - ಬಹುಶಃ ಅತೀಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದರ ಕೊರತೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ - ಆದಾಗ್ಯೂ ದೇವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಜೀವಿಸುತ್ತೇವೆ ಹಾಗೂ ಇರುತ್ತೇವೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕರ್ತೃಗಳು 17:28). ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅವನ ಅನುದಿನದ ಆಹಾರದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ, ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೇವರ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ.

“ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು”

ಯೇಸುವು ಎಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿದ್ದನು! ಎಷ್ಟು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕನಾಗಿದ್ದನು! “ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ಕ್ಷಮಿಸದ ಇರುವುದು, ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ.” ಪ್ರತಿದಿನದ ಆಹಾರದ ಅಗತ್ಯತೆಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ಅನುದಿನದ ಕ್ಷಮಾಪನೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ನಾವು ಊಟಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ಸಲ ಒಂದು ದಿನ ನಾವು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ. ಕ್ಷಮಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಾವು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ನಾವು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡಲು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಕ್ಷಮಾಪನೆಯ ರಹಸ್ಯವು ಯಾವುದು? ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ದಾಟಿಹೋಗಬೇಕು, ಸೇತುವೆಯನ್ನು ನಾವು ನಾಶಮಾಡಬಾರದು. ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಯೇಸುವು ಕ್ಷಮಾಪನೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ನನಗೆ ದೇವರ ಕ್ಷಮಾಪನೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ! ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು! ಇದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಮಾನಸಾಂತರಪಡುವುದು, ಅರಿಕೆಮಾಡುವುದು, ಸಹಾಯಹೀನವಾಗಿರುವುದು ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. “ನಮಗೆ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದವರನ್ನು ನಾವು ಕ್ಷಮಿಸಿದಂತೆ” ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದ ಪದಗುಚ್ಛವಾಗಿದೆ.

ನಾವು ದೇವರ ಕ್ಷಮಾಪನೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದೋ? ನಾವು ಇತರರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬಹುದೋ? ಶೋಧನೆಗಳು ಬಹಳವಾಗಿವೆ! ಜೀವನವು ಗಂಡಾಂತರಕರವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಸೈತಾನನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯೇಸುವು ಕೂಡಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಅಗತ್ಯತೆಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗಳಾಗಿವೆ. ನಾವು ಸಹಾಯಹೀನರೂ ತಪ್ಪಿಹೋದವರೂ ಆಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ದೇವರ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ. ನಮಗೆ ಸಹಾಯವು ಬೇಕು. ದೇವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವು ನಮ್ಮ ಸುರಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ. ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಹಿಸದಷ್ಟು ಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸುವದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒದಗಿಸುವನು (1 ಕೊರಿಂಥ 10:12, 13). ನಾವು ಉದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯೇಸುವು ಕೇವಲ ಆರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದನು! ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ದೀನತೆಯನ್ನೂ ಉದ್ಧವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಕೊಡಲಾರದ ಅವಲಂಬನೆಯನ್ನೂ ಸಾಧಿಸುವುದು.

ಯೇಸುವು ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು; ಆತನು

ಅದನ್ನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿಸಿದನು: “ಯಾಕಂದರೆ ರಾಜ್ಯವೂ ಬಲವೂ ಮಹಿಮೆಯೂ ಸದಾಕಾಲ ನಿನ್ನವೇ ...” (ಮತ್ತಾಯ 6:13). ಆಮೆನ್ ಮತ್ತು ಆಮೆನ್!

**“ಕತಾನೇ, ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ.
ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುತ್ತೇನೆ.
ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದನ್ನು ನನಗೆ ಕಲಿಸು.”**

© 2009 Truth for Today